

Verslag van de 239ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

In een uitzinnig Kraantje Lek verzamelden zich 22 leden.

De president heet allen welkom en spreekt zoals vanouds over een overweldigende opkomst. Hij meldt dat de spreker voor deze middag net terug is uit Zuid Afrika. Spreker kijkt bescheiden in het rond.

Hij spreekt over TV opnames in Kraantje Lek, in verband met de film *The Invisible Woman*, waaraan de penningmeester en hijzelf aan hebben meegewerkt (die TV opnamen dan, niet die film). Daarbij liep de heer Bloemen telkens door het beeld met een strijkijzer.

De secretaris heeft een aantal dozen boeken meegebracht die straks aangekocht kunnen en waarvan de opbrengst voor de bekende wezen is.

De penningmeester wijst op de betaling der contributie, want de kachel moet blijven branden. De editor heeft zich niet los kunnen rukken uit het Drenthe laagveen.

Waarna de president het woord geeft aan de spreker voor deze middag. De heer Roest vertelt dat toen hij in 2000 uit de tropen terugkeerde er in zijn omgeving gemompeld werd dat hij maar eens een hobby moest vinden. Vissen viel af, hij kon geen vis meer zien, dus bleef er weinig anders over dan zich te werpen op Karl May en Jules Verne. Niet letterlijk natuurlijk, maar meer op de door hen geschreven werken. Wie kent niet de bekende blauwe bandjes waarin het werk van Jules Verne in 51 delen uitkwam.

Van het een kwam het ander en hij ontdekte bij zichzelf een onnatuurlijke drang om alle avonturenboeken uit de periode 1880-1915 te inventariseren in een bibliografie. Dit leidde uiteindelijk tot een uitgave van deze research: "Vergeten Avontuur", verschenen in vier kloeke delen, die hij aan ons laat zien.

Maar voor wie maak je nu zo'n bibliografie. Spreker noemt als voorbeelden: kenners van een bepaalde schrijver of schrijvers; mensen die graag een overzicht willen hebben en onderzoekers en/of bibliothecarissen.

Daarna gaat Roest in op waar je op moet letten als je een bibliografie maakt, wat moet erin staan. Allereerst moet het boek goed beschreven worden. Informatie hiervoor is te vinden op ondermeer de website: www.hetoudekinderboek.nl. Verder is het belangrijk dat het jaar van publicatie bekend is. Dat is vaak te vinden in historische kranten, via de website van Brinkman, in het Nieuwsblad van den Boekhandel, in de KB catalogus of via Delpher. Belangrijk is ook dat er een afbeelding beschikbaar is van de band en de titelpagina. Die kun je eventueel vinden door te googelen, of boekwinkeltjes en marktplaats af te gaan. Tot slot is het nodig aan te vullen met informatie over achtergrond, bestaande anekdotes en berichten over overnames door uitgevers. Want dat gebeurde heel veel. Uitgevers als Bolle maar ook Cohen kochten de rechten van boeken veelal op veilingen op.

Hierna gaat spreker in op het bekende boek "Alleen op de Wereld". Aan de hand van zijn onderzoek toont hij aan dat de 17de druk daarvan verdwenen lijkt. Wij zijn verbijsterd.

Dat de Fransen het boek overigens heel serieus nemen blijkt wel uit de kaart met daarop de route die Remy aflegde.

Roest gaat daarna nog in op ene Romain Kalbris die als vertaler sommige boeken bijna herschreef en ze dus min of meer verpestte. De goed menende amateur dient vermeden te worden, zo stelt hij hoofdschuddend vast.

Dan stelt spreker de vraag aan ons waarom niemand van ons een Dickens bibliografie maakt. Het is veel werk, hij geeft dat toe, want het gaat om het maken van vele overzichten en het is een vermoeiende hobby, maar het moet te doen zijn. Hij kijkt uitnodigend rond waarop wij ongemakkelijk op onze stoelen heen en weer schuiven en een enkel lid kijkt zelfs verwijtend naar de ober.

Spreker sluit af dat te stellen dat een vereniging of genootschap een meerwaarde heeft en dat die verzilverd moet worden. Het moet een prestigie project voor ons zijn.

Waarna er vragen en opmerkingen zijn.

Mevrouw Bouwens vraagt waarom spreker alleen buitenlandse schrijvers heeft opgenomen in zijn onderzoek. Spreker zegt dat er behoudens ene Verbaal, geen Nederlandse avonturenroman schrijvers waren in de periode 1880-1915. In landen als Engeland, Duitsland en Frankrijk was dat aantal in die periode gigantisch.

De president vraagt waarom de Koninklijke Bibliotheek niet zo'n bibliografie heeft samengesteld. Spreker antwoordt dat de Koninklijke Bibliotheek pas recent deze avonturen boeken in haar collectie opneemt.

Waarna hij ook nog wil weten of er in die tijd veel piraten edities verschenen. Spreker zegt dat dit wel meeviel. Alleen in Nederlands Indië verschenen er veel.

Waarop de president spreker bedankt met de woorden dat er vanmiddag een wereld open ging. Hierop overhandigd hij spreker het onvermijdelijke boek.

Daarna is er de borrel en moet er geveild worden. Omdat het bestuur de voorkeur aan de borrel geeft laat zij de veiling aan de leden over. Met als ontluisterend resultaat dat er na afloop slechts 27 euro in het blikje zit. s' Avonds maakt de penningmeester gebruik van de ingevallen duisternis en de neergutsende regen om de envelop steels in de brievenbus van het weeshuis te doen.

Waarna wij aan tafel gaan.

De heer Kooiman is nog vol van de TV opnames. De interviewster had hem gevraagd of Dickens met deze film nu niet van zijn voetstuk was gevallen. Nee, had hij geantwoord: Dickens is er interessanter door geworden. Want iedereen heeft een donkere kant. Waarop wij vragend naar mevrouw Kooiman kijken.

De secretaris vertelt over een bezoek aan Portsmouth, tijdens een zogenaamd Dickens weekend, waar de oude begraafplaats werd bezocht waar ook Ellen T. ligt begraven en de gids iets te enthousiast over de relatie uitweidde naar de zin van een aantal dames uit Rochester.

De heer Klok vindt het verbazingwekkend dat in die tijd, waarin iedere man minimaal een maîtresse had, Dickens dat zo stil wist te houden.

De president adviseert ons allen om de film snel te gaan zien want het zal geen kaskraker worden die nog maanden in de bioscopen draait.

De heer Van Koningsbrugge vermoedt dat men hem thuis nooit naar een film laat gaan met zo'n aansprekende titel.

Volgens de penningmeester is door de jaren heen niet iedereen binnen de Fellowship even gecharmeerd geweest van de affaire. Men sprak nogal eens over "that woman" en sommigen meenden dat de hele affaire platonisch was geweest.

De president meent dat de affaire, tegen de achtergrond van de onvermijdelijk "Blacking Factory", Dickens en Ellen T. beiden meer mens maakt.

De heer Klok vindt het toch wel een heel interessant privéleven van Dickens. Waarop de heer Roest opmerkt dat het leven van een schrijver altijd interessant is.

De heer Muda denkt dat verhalen rond Dickens altijd meer uitgegroot worden. Dat was toen en dat is nu nog zo.

De penningmeester vraagt zich nog af waar je in het werk van Dickens sporen van Ellen T. kan terugvinden. Estella misschien?

Waarop de president, na achteloos met een aantal vrijkaarten te hebben gestrooid, de bijeenkomst besluit met de opmerking dat film of geen film, het gaat erom dat u straks weer gewoon een van de Dickens' boeken van de plank pakt. Daarom nu snel naar huis.